

بررسی اثرات تنش آبی بر ریزش میوه و عملکرد نخل خرما

• مجید علی حوری

عضو هیأت علمی مؤسسه تحقیقات خرما و میوه‌های گرمسیری کشور
تاریخ دریافت: آذر ماه ۱۳۸۵ تاریخ پذیرش: مهر ماه ۱۳۸۶

Email: alihouri_m@hotmail.com

چکیده

خرما یکی از محصولات مهم و استراتژیک کشور است، بطوری که ایران با سطح زیر کشت ۲۳۸ هزار هکتار و تولید ۹۹۶ هزار تن به ترتیب رتبه اول و دوم را در دنیا به خود اختصاص داده است. مراحل گلدهی و میوه‌نشینی نخل خرما یکی از حساس‌ترین مراحل رشد آن است که نقش بسیار مهمی در افزایش کمیت و کیفیت محصول دارد. مطالعات مختلف نشان می‌دهد یکی از مراحل بحرانی و حساس رشد برخی گیاهان به تنش آبی، مراحل مذکور می‌باشد. به منظور بررسی اثرات تنش آبی و تعیین دور مناسب آبیاری، این تحقیق در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۵ تیمار آبیاری پس از ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ میلی‌متر (تیمار اخیر با دو عمق آبیاری معادل ۱۰۰ و ۵۰ درصد نیاز آبی گیاه) تبخیر جمعی از تشت کلاس A در مراحل گلدهی و میوه‌نشینی با ۴ تکرار انجام شد. آب مورد نیاز تیمارها بر اساس روش تشت تبخیر FAO برآورد و کنترل گردید. در زمان برداشت عملکرد هر نخل برآورد شده و با انتخاب تصادفی ۱۰۰ عدد میوه از هر یک از درختان مورد آزمایش، خصوصیات کمی میوه‌ها از قبیل طول، قطر، حجم و وزن میوه و هسته و درصد رطوبت میوه و هسته اندازه‌گیری گردید. نتایج نشان داد تأثیر تیمارهای مورد آزمایش بر میزان ریزش میوه، وزن میوه و هسته، قطر میوه و عملکرد نخل معنی‌دار بوده است. بیشترین عملکرد با آبیاری پس از ۵۰ میلی‌متر تبخیر جمعی از تشت به دست آمده است.

کلمات کلیدی: آبیاری، تنش آبی، ریزش میوه، عملکرد، خرما

Pajouhesh & Sazandegi No:79 pp: 178-185

Effects of water stress on fruit drop and yield of date palm (*Phoenix dactylifera* L.)

By: M. Alihoury., Member of Science Staff at Date Palm & Tropical Fruits Research Institute of Iran

Date palm is an important fruit in Iran. According to FAO report in 2006, Iran with 238862 hectares date palm, and 996770 metric tones production is ranked 1nd and 2nd in the world, respectively in the world. Flowering and fruit set stages are of most critical date palm development periods that play an important role in crop production. Different studies have shown that some plants are very sensitive to water stress at those two stages. In order to investigate the effects of water stress and irrigation regime, this study was carried out in a randomized complete blocks design with five treatments of irrigation: namely 50, 100, 150, 200 and 200 mm (with irrigation depth equal to 50% net irrigation requirement) after evaporation from class A pan in four replications during flowering and fruit set stages. The water requirement was calculated based on FAO pan method. The results showed that effect of irrigation treatments on fruit set, fruit drop, fruit and stone weight, fruit diameter and yield were significant. The highest yield was obtained with irrigation after 50 mm evaporation from the pan.

Key words: Irrigation, Water stress, Fruit drop, Yield, Date palm.**مقدمه**

خرما با قدمت بیش از چهار هزار سال در ایران یکی از محصولات مهم و استراتژیک در این کشور است. بر طبق آمار سازمان جهانی خواربار و کشاورزی (۸)، سطح زیر کشت بارور خرما در ایران ۲۳۸۸۶۲ هکتار و میزان تولید آن ۹۹۶۷۷۰ تن گزارش شده که بر این اساس ایران از نظر سطح زیر کشت و تولید خرما به ترتیب رتبه اول و دوم را در دنیا به خود اختصاص داده است. ایران با بالغ بر ۴۰۰ رقم خرما دارای غنی ترین ژرم پلاسما در جهان بوده که حدود ۵۰ رقم از این مجموعه دارای ارزش تجاری و صادراتی می باشند (۳، ۱۸). خرما از نظر سطح زیر کشت سومین محصول مهم باغی کشور بوده که در ۱۳ استان کشور کشت و مورد بهره برداری قرار می گیرد (۱). بررسی آمارهای منتشره توسط وزارت کشاورزی نشان دهنده روند رو به رشد سطح زیر کشت و تولید این محصول در کشور می باشد.

تنش معمولاً به عنوان یک عامل خارجی که اثرات سوء بر گیاه به جا می گذارد، تعریف می شود. تنش های محیطی مهمترین عوامل کاهش دهنده عملکرد محصولات کشاورزی در سطح جهان می باشند. چنانچه تنش های محیطی حادث نمی شدند، عملکردهای واقعی باید برابر با عملکردهای پتانسیل گیاهان می بود. به عنوان مثال عملکرد بالفعل گیاهان زراعی در ایالات متحده امریکا، به علت وجود تنش های فیزیکی - شیمیایی فقط ۲۲ درصد عملکرد بالقوه آنها برآورد شده است (۶). در دهه های آینده با افزایش جمعیت این محدودیت ها به صورت جدی تری بر کشاورزی و منابع طبیعی دنیا اثر خواهد گذاشت. ایران از جمله کشورهای است که در اکثر نقاط آن تنش های مهم غیر زنده نظیر خشکی، شوری و دما و تنش های زنده نظیر حشرات، قارچ ها و باکتری ها موجب کاهش عملکرد، از بین رفتن حاصلخیزی خاک و در مواردی عدم امکان تناوب کشاورزی گردیده است.

به طور کلی ثابت شده است که تنش آبی دارای آثار منفی بر رشد و نمو گیاه است، با این حال برخی گزارش ها نیز در مورد اثرات سودمند

آن به ویژه بر کیفیت میوه وجود دارد. در بعضی شرایط، تنش جزئی آب با وجودی که رشد را تقلیل می دهد می تواند در بهبود کیفیت محصول مؤثر واقع شود. البته عواملی نظیر روش آبیاری، دور آبیاری و مدت آن و خصوصیات خاک در بین آزمایش های مختلف، گزارش های موجود درباره اثرات آبیاری بر روی رشد و کیفیت میوه را دچار ناهماهنگی نموده است (۲، ۴). تنش آبی به ویژه در دوره گلدهی ممکن است خسارتزا باشد، زیرا قابلیت زنده ماندن و جوانه زنی دانه گرده را کاهش داده و سبب تأخیر در مسیر رشد و نمو گیاه می شود. همچنین تنش می تواند همیشه عملکرد را کاهش ندهد، به طوری که تنش ملایم طی دوره گلدهی، تولید گل در ماشک و عملکرد لیاف در پنبه را افزایش داده است (۵).

تاکنون تحقیقات اندکی در زمینه بررسی اثرات تنش آبی و تعیین دور و عمق آبیاری در نخل خرما انجام شده که اکثر این بررسی ها در کل دوره رشد نخل و یا در مرحله رسیدن میوه و برداشت آن انجام گرفته است. به نظر Reuther و Crawford (۱۹) در صورت مشاهده هرگونه زودرسی و کاهش در اندازه و کیفیت میوه خرما، برنامه آبیاری درختان یکی از مهمترین عواملی است که باید به دقت مورد بررسی قرار گیرد. در مطالعه ای که این محققان بر روی درختان بارور خرما می دگلت نور داشتند، با کاهش میزان آبیاری در تابستان و رسیدن رطوبت خاک به کمتر از ۴۰ درصد آب قابل استفاده، عملکرد و کیفیت میوه در حد قابل ملاحظه ای افت پیدا کرد، بطوری که عملکرد کل در حدود ۱۷/۵ درصد کاهش یافت. در تحقیق دیگری این محققان دریافتند که آبیاری بیش از حد درختان خرما تأثیری بر رشد برگ ها و عملکرد کمی و کیفی محصول و خسارت ناشی از پوسیدگی و ریزش میوه ندارد. Hilgeman و Sharples (۲۰) سه برنامه آبیاری را در مدت ۳ سال بر روی درختان خرما میکتوم مطالعه نمودند. نتایج نشان داد که آبیاری مکرر درختان موجب رشد بیشتر، دیررسی میوه و تولید میوه بزرگتر شده و این در حالی است که میزان خسارت ناشی از نوک سیاهی و چروکیدگی میوه زیاد بوده است. Furr و همکاران (۱۲) در آزمایشی اثر تنش آبی را بر درختان خرما می

مقدار قابل ملاحظه‌ای کاهش یافت (۱۴). لذا از آنجایی که زمان آبیاری یکی از عوامل مهم در بروز تنش آبی گیاه است و بر میزان عملکرد تأثیر به‌سزایی دارد، در این تحقیق اثرات تنش آبی با انجام آبیاری در دوره‌های مختلف بر میزان ریزش میوه و عملکرد نخل خرما مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

این آزمایش بر روی درختان ۱۴ تا ۱۵ ساله خرما رقم برخی در کلکسیون ذخایر توارثی خرما ایران واقع در اهواز با ارتفاع ۲۲/۵ متر از سطح دریا، متوسط بارندگی ۲۱۳/۳ میلی‌متر در سال، متوسط رطوبت نسبی ماهانه ۴۳ درصد و دارای متوسط حداقل و حداکثر دمای ماهانه برابر ۷ و ۴۶/۲ درجه سانتی‌گراد طی سالهای ۱۳۸۳ تا ۱۳۸۵ اجرا شد. این تحقیق در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی با ۵ تیمار آبیاری و در ۴ تکرار در مراحل گلدهی و میوه‌نشینی انجام گردید:

- T_۱: آبیاری پس از ۵۰ میلی‌متر تبخیر تجمعی از تشت کلاس A
- T_۲: آبیاری پس از ۱۰۰ میلی‌متر تبخیر تجمعی از تشت کلاس A
- T_۳: آبیاری پس از ۱۵۰ میلی‌متر تبخیر تجمعی از تشت کلاس A
- T_۴: آبیاری پس از ۲۰۰ میلی‌متر تبخیر تجمعی از تشت کلاس A
- T_۵: آبیاری پس از ۲۰۰ میلی‌متر تبخیر تجمعی از تشت کلاس A (با عمق آبیاری معادل ۵۰ درصد نیاز آبی گیاه)

بنابراین در هنگام آبیاری تیمار T_۵، ۵۰ درصد نیاز آبی نخل تأمین گردید ولی در سایر تیمارها آبیاری به طور کامل و با تأمین ۱۰۰ درصد نیاز آبی نخل انجام گرفت. در ابتدا پس از انتخاب درختان مشابه و یکنواخت، از اعماق مختلف خاک در دو محل نمونه‌گیری شده و بعد

خضراوی مطالعه نمودند. در یکی از تیمارهای مورد آزمایش هر چند که رطوبت خاک در منطقه توسعه ریشه‌ها به حدود ۲۵ درصد آب قابل استفاده رسید، ولی افت محسوسی در رشد برگ‌ها ایجاد نشده و اختلاف معنی‌داری نیز بین تیمارها به لحاظ قطر تنه درخت و عملکرد و کیفیت میوه مشاهده نگردید. Furr و Armstrong (۱۱) در یک آزمایش ۲ ساله اثر دور آبیاری را بر روی درختان ۱۸ ساله خرما رقم خضراوی مورد بررسی قرار دادند. در این تحقیق آبیاری درختان در فواصل زمانی ۲، ۴، ۸ و ۱۶ هفته انجام می‌گرفت. نتایج به دست آمده نشان داد که بین تیمارهای آبیاری با دور ۲، ۴ و ۸ هفته تفاوت معنی‌داری در رشد برگ‌ها و عملکرد درختان وجود نداشته، هر چند که با افزایش دور آبیاری برگ‌ها از رشد کمتری برخوردار شدند. اما در دور آبیاری ۱۶ هفته، میزان رشد برگ‌ها و وزن تازه میوه‌ها به طور معنی‌داری کاهش یافت.

Mostert و همکاران (۱۶) با مطالعه بر روی درختان انبه در آفریقای جنوبی دریافتند که عدم آبیاری درختان در طول ماههای زمستان (دوره توسعه و گسترش جوانه‌های گل) باعث افزایش میزان تولید تا ۹ درصد و کاهش مقدار مصرف آب تا ۲۰ درصد گردیده است. همچنین بر اساس یافته‌های این محققان اعمال تنش آبی بر درختان، تأثیر منفی بر اندازه میوه به همراه نداشته است. اعمال تنش آبی در چهار دوره ۵ هفته‌ای مختلف پس از گلدهی موز نشان داد تنش آبی در اولین و آخرین دوره ۵ هفته‌ای پس از گلدهی، به ترتیب کمترین و بیشترین عملکرد را به دنبال داشته است (۱۵). اعمال تنش آبی با تیمارهای کم آبیاری معادل ۲۵ و ۵۰ درصد میزان تبخیر - تعرق گیاه در مراحل مختلف رشد درختان مرکبات در اسپانیا، نشان داد بحرانی‌ترین مرحله رشد نسبت به کمبود آب، مرحله گلدهی و میوه‌نشینی بوده، بطوری که عملکرد محصول به

جدول ۱- مشخصات فیزیکی و شیمیایی خاک در محل اجرای طرح

عمق خاک (cm)	بافت خاک	پتاسیم قابل جذب (ppm)	فسفر قابل جذب (ppm)	کربن آلی (%)	pH	EC (dS/m)	SP (%)
۰-۳۰	رس سیلتی (SC)	۱۳۶/۹	۲/۰	۰/۳۳	۷/۷۷	۵/۱۵	۶۵/۲
۳۰-۶۰	رس سیلتی (SC)	۱۴۲/۵	۲/۰	۰/۳۲	۷/۲۸	۸/۶۹	۶۰/۶
۶۰-۹۰	رس سیلتی (SC)	۲۸۵/۴	۲/۰	۰/۲۶	۶/۹۹	۹/۴۹	۵۸/۶

جدول ۲- نتایج تجزیه کیفی آب آبیاری

SAR	EC (dS/m)	TDS (ppm)	pH	آنیونهای محلول (meq/lit)				کاتیونهای محلول (meq/lit)			
				CO _۳ ^{۲-}	HCO _۳ ⁻	Cl ⁻	SO _۴ ^{۲-}	Ca ^{۲+}	Mg ^{۲+}	Na ⁺	K ⁺
۳/۸	۱/۵۱	۹۸۱	۷/۷	---	۳/۳	۷/۷	۴/۰	۴/۸	۲/۸	۷/۵	۰/۰۶

مقایسه میانگین داده‌های مذکور با آزمون دانکن که بر مبنای دامنه بین میانگین‌ها استوار است، بیانگر آن بود که تأثیر تیمارهای مورد آزمایش تنها بر میزان ریزش میوه در کلیه مراحل حبابوک، کیمری و خارک در سطح احتمال ۵ درصد معنی‌دار می‌باشد (جدول ۳). همانطور که مشاهده می‌شود به لحاظ میزان میوه نشینی تفاوت معنی‌داری بین تیمارهای آبیاری وجود ندارد، البته تیمارهای آبیاری پس از ۲۰۰ (T۵) و ۱۰۰ (T۲) میلی‌متر تبخیر تجمعی از تشت به ترتیب با ۷۱/۱ و ۶۳/۴ درصد بیشترین و کمترین مقدار میوه نشینی را به خود اختصاص داده‌اند. در مرحله حبابوک تیمارهای آبیاری پس از ۱۰۰ (T۲) و ۲۰۰ (T۵) میلی‌متر تبخیر تجمعی از تشت و در مراحل کیمری و خارک تیمارهای آبیاری پس از ۱۵۰ (T۳) و ۲۰۰ (T۵) میلی‌متر تبخیر تجمعی از تشت به ترتیب حداکثر و حداقل تأثیر را بر میزان ریزش میوه دارا می‌باشند. مطالعه صورت گرفته بر روی شش رقم خرمای استان خوزستان نشان می‌دهد که میزان ریزش میوه از ۲۵ تا ۷۵ درصد در ارقام مختلف متفاوت است و ارقام از نظر زمان ریزش میوه نیز با یکدیگر تفاوت دارند (۷). مقایسه میزان ریزش میوه بین تیمارهای آبیاری پس از ۲۰۰ (T۵) و ۵۰ (T۱) میلی‌متر تبخیر تجمعی از تشت و معنی‌دار نبودن تفاوت آن‌ها حاکی است آبیاری کامل و به موقع نخیلات در مراحل گلدهی و میوه نشینی نقش چندانی در ریزش میوه خرما نداشته است.

بررسی‌های انجام شده نشان می‌دهد عوامل زنده و غیرزنده متعددی در ریزش میوه خرما در مراحل گلدهی، بلوغ و رسیدگی میوه نقش دارند که آبیاری نامنظم از جمله عوامل مؤثر بر ریزش میوه خرما می‌باشد (۷). خصوصیات کمی میوه و عملکرد نخل برای تیمارهای مورد آزمایش در جدول ۴ ارائه شده است. با توجه به نتایج تجزیه واریانس مرکب داده‌های کمی، اثر تیمار آبیاری بر وزن و قطر میوه و عملکرد نخل در سطح احتمال ۵ درصد معنی‌دار گردیده است (جدول ۵). مقایسه میانگین تیمارها با آزمون دانکن نیز بیانگر آن است که تأثیر تیمارهای مورد آزمایش بر وزن و قطر میوه و عملکرد نخل در سطح احتمال ۵ درصد معنی‌دار می‌باشد.

در شکل‌های ۲ و ۳ مشاهده می‌شود تیمار آبیاری پس از ۵۰ میلی‌متر تبخیر تجمعی از تشت (T۱) بیشترین مقادیر وزن و قطر میوه را دارا می‌باشد. بر اساس مطالعه Torrecillas و همکاران (۲۱) اعمال تنش آبی در دوره گلدهی و میوه نشینی درختان زردآلو موجب کاهش اندازه میوه در این مراحل نسبت به تیمار آبیاری کامل گردید. Elfving و Forshey (۱۰) گزارش نمودند که میانگین وزن هر میوه در محصول سیب با تعداد میوه موجود بر روی درخت نسبت معکوس دارد. این رابطه بین وزن میوه و تعداد آن بیان می‌دارد که میوه‌ها برای استفاده از منابع مورد نیاز خود برای رشد، با یکدیگر در رقابت بوده و منابع رشد آنها نیز محدود است. در این مطالعه هر چند تیمار آبیاری پس از ۲۰۰ میلی‌متر تبخیر تجمعی (T۵) کمترین میزان ریزش میوه (بیشترین تعداد میوه) را دارا بوده، لیکن کمترین مقدار وزن میوه را نیز به خود اختصاص داده است. مقادیر وزن هر میوه در تیمارهای مختلف نشان می‌دهد که آبیاری تأثیر مثبتی بر وزن هر میوه درختان داشته است. لذا با توجه با افزایش وزن هر میوه در تیمار آبیاری پس از ۵۰ میلی‌متر تبخیر تجمعی (T۱) نسبت به تیمار آبیاری پس از ۲۰۰ میلی‌متر تبخیر تجمعی (T۵)، مقدار عملکرد نهایی

از تهیه نمونه مرکب برای هر عمق، نمونه‌های مزبور به همراه نمونه آب آبیاری برای تعیین خصوصیات فیزیکی و شیمیایی به آزمایشگاه ارسال گردید (جدول ۱ و ۲). آب مورد نیاز تیمارها با توجه به میزان تبخیر آب از تشت تبخیر کلاس A و به روش تشت تبخیر FAO برآورد شده که از زمان شروع آزمایش تا مرحله ظهور گل آذین و گلدهی با دور معمول منطقه در اختیار درختان قرار گرفت. مقدار تبخیر - تعرق گیاه (ETc) در روش تشت تبخیر FAO برابر است با:

$$(1)$$

$$ETc = Kc.Kp.Ep$$

Ep میزان تبخیر از تشت (میلی‌متر) و Kp و Kc نیز به ترتیب ضریب تشت و ضریب گیاهی بوده که مقدار آنها بر اساس مقادیر ارائه شده از سوی سازمان جهانی خواربار و کشاورزی (FAO) تعیین گردید. در این آزمایش با آغاز مرحله گلدهی پس از رسیدن میزان تبخیر از تشت به ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ میلی‌متر اقدام به آبیاری تیمارهای مذکور شده و این عمل تا پایان مرحله میوه‌نشینی ادامه یافت. پس از این مرحله آبیاری تیمارها مجدداً با دور معمول در منطقه انجام شد. با توجه به نتایج تجزیه نمونه‌های خاک، میزان کودهای حاوی عناصر پر مصرف و کم مصرف بر اساس آزمون خاک تعیین شده و با روش چالکود در اختیار درختان قرار گرفت. سایر عملیات زراعی نظیر مبارزه با آفات و بیماری‌ها به طور یکنواخت انجام پذیرفت.

به منظور تعیین درصد میوه نشینی و ریزش میوه در مراحل رشد میوه شامل مرحله حبابوک، کیمری و خارک که به ترتیب حدود ۳۰، ۶۰ و ۱۲۰ روز پس از آغاز دوره گلدهی رخ می‌دهند، چهار خوشه در جهت‌های مختلف جغرافیایی برای هر نخل انتخاب شده و در هر یک از خوشه‌های مذکور پنج رشته یا نگاه (Strand) در چهار جهت جغرافیایی و مرکز خوشه با نصب برجسب علامت گذاری گردید. سپس با شمارش تعداد میوه‌های موجود و یا ریزش کرده در این رشته‌ها، میزان میوه نشینی و ریزش میوه برای هر تیمار محاسبه شد. در زمان برداشت عملکرد هر نخل برآورد شده و با انتخاب تصادفی ۱۰۰ عدد میوه از هر یک از درختان مورد آزمایش (شکل ۱)، خصوصیات کمی میوه‌ها از قبیل طول، قطر، حجم و وزن میوه و هسته و درصد رطوبت میوه و هسته اندازه‌گیری گردید. پس از اجرای آزمایش، نرمال بودن داده‌ها با استفاده از نرم افزار Statgraf بررسی گردید. سپس کلیه شاخصهای مذکور با توجه به نوع طرح آزمایشی مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفته و تیمارهای مختلف با آزمون چند دامنه‌ای دانکن مقایسه گردیدند.

نتایج و بحث

نتایج آزمون نرمال بودن داده‌ها نشان داد کلیه داده‌ها از توزیع نرمال پیروی می‌کنند. پس از این مرحله کلیه داده‌های مربوط به شاخص‌های مورد مطالعه در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی تجزیه واریانس گردیدند. نتایج تجزیه واریانس مرکب داده‌های مربوط به درصد میوه نشینی در انتهای مرحله حبابوک نشان داد که تفاوت معنی‌داری بین تیمارهای آبیاری وجود نداشته است. لیکن نتایج تجزیه واریانس مرکب مقادیر ریزش میوه نشان داد که بین تیمارهای مختلف در مراحل کیمری و خارک تفاوت معنی‌داری در سطح احتمال ۵ درصد وجود دارد.

جدول ۳- میانگین درصد میوه نشینی و ریزش میوه در مراحل مختلف رشد میوه *

تیمار	میوه نشینی (%)	ریزش (%)	
		حبابوک	کیمری
T1	۶۵/۵ ^a	۳۲/۴ ^a	۴۳/۶ ^{a b}
T2	۶۳/۴ ^a	۳۲/۹ ^a	۴۵/۹ ^a
T3	۶۵/۴ ^a	۳۲/۷ ^a	۴۸/۷ ^a
T4	۶۵/۹ ^a	۳۱/۸ ^{a b}	۳۷/۷ ^{a b c}
T5	۷۱/۱ ^a	۲۷/۱ ^b	۳۳/۶ ^c

* میانگین‌های با حروف مشابه در هر ستون، در سطح ۵٪ اختلاف معنی‌داری با یکدیگر ندارند.

جدول ۴- میانگین خصوصیات کمی میوه و عملکرد نخل در تیمارهای مورد آزمایش *

تیمار	وزن (گرم)	حجم (سانتی‌متر مکعب)	طول (سانتی‌متر)	قطر (سانتی‌متر)	رطوبت (درصد)	عملکرد نخل (کیلوگرم)
T1	۱۰/۳۹ ^a	۱۰/۰۳ ^a	۳/۱۶ ^a	۲/۴۶ ^a	۶۰/۸ ^a	۱۲۸/۹ ^a
T2	۱۰/۰۹ ^a	۱۰/۰۰ ^a	۳/۱۳ ^a	۲/۴۴ ^a	۶۱/۱ ^a	۱۰۷/۷ ^{a b}
T3	۹/۴۴ ^{a b}	۹/۲۵ ^a	۳/۰۹ ^a	۲/۳۶ ^{a b}	۵۹/۹ ^a	۹۰/۰ ^b
T4	۱۰/۰۵ ^a	۹/۷۹ ^a	۳/۱۶ ^a	۲/۳۹ ^{a b}	۶۱/۶ ^a	۱۱۷/۱ ^a
T5	۹/۰۱ ^b	۹/۰۸ ^a	۳/۱۰ ^a	۲/۳۳ ^b	۶۰/۵ ^a	۱۰۷/۴ ^{a b}

* میانگین‌های با حروف مشابه در هر ستون، در سطح ۵٪ اختلاف معنی‌داری با یکدیگر ندارند.

جدول ۵- نتایج تجزیه واریانس مرکب خصوصیات کمی میوه و عملکرد نخل خرما

منابع تغییر	درجه آزادی	میانگین مربعات				
		وزن	حجم	طول	قطر	رطوبت
سال	۱	۱۱/۶۹۶**	۸/۰۷۳**	۰/۰۱۲ *	۰/۷۷**	۴۶۱/۰۴**
خطای a	۶	۰/۶۹۸	۰/۴۲۲	۰/۰۱۶	۰/۰۰۳	۱۷/۴۰
تیمار آبیاری	۴	۲/۵۰۵*	۱/۵۲۳	۰/۰۰۹	۰/۰۲۵*	۳/۲۶
تیمار آبیاری × سال	۴	۰/۱۹۶	۰/۲۰۰	۰/۰۰۴	۰/۰۰۳	۲۱/۴۲
خطای b	۲۴	۰/۸۱۲	۰/۸۴۴	۰/۰۰۹	۰/۰۰۹	۲۰/۴۵
ضریب تغییرات (%)	---	۹/۲۰	۹/۵۴	۲/۹۹	۳/۸۹	۷/۴۴

** معنی‌دار در سطح احتمال ۱ درصد

* معنی‌دار در سطح احتمال ۵ درصد

جدول ۶- میانگین خصوصیات کمی هسته در تیمارهای مورد آزمایش *

تیمار	وزن (گرم)	حجم (سانتی‌متر مکعب)	طول (سانتی متر)	قطر (سانتی متر)	رطوبت (درصد)
T1	۰/۸۷ ^{a,b}	۱/۱۷ ^a	۱/۹۱ ^a	۰/۹۷ ^a	۳۶/۴ ^a
T2	۰/۹۰ ^a	۱/۱۱ ^a	۱/۹۳ ^a	۰/۹۷ ^a	۳۶/۸ ^a
T3	۰/۸۲ ^b	۱/۰۸ ^a	۱/۸۸ ^a	۰/۹۷ ^a	۳۷/۰ ^a
T4	۰/۸۹ ^{a,b}	۱/۱۴ ^a	۱/۹۳ ^a	۰/۹۴ ^a	۳۷/۵ ^a
T5	۰/۸۳ ^b	۱/۰۹ ^a	۱/۸۶ ^a	۰/۹۵ ^a	۳۷/۰ ^a

* میانگین‌های با حروف مشابه در هر ستون، در سطح ۵٪ اختلاف معنی‌داری با یکدیگر ندارند.

آزمایش بوده است. لیکن مقایسه میانگین تیمارها با آزمون دانکن نشان داد که تأثیر تیمارهای آبیاری بر وزن هسته در سطح احتمال ۵ درصد معنی‌دار می‌باشد. به طوری که بین تیمار آبیاری پس از ۱۰۰ میلی‌متر تبخیر جمعی از تشت (T2) با تیمارهای آبیاری پس از ۲۰۰ (T5) و ۱۵۰ (T3) میلی‌متر تبخیر جمعی از تشت تفاوت معنی‌داری حاصل گردیده است (شکل ۵).

بنابراین با توجه به نتایج به دست آمده از اجرای این تحقیق، در مراحل گلدهی و میوه‌نشینی نخل خرما (رقم برحی) آبیاری پس از ۵۰ میلی‌متر تبخیر جمعی از تشت کلاس A توصیه می‌گردد. مطالعات انجام شده بر روی درختان موز، زردآلو و مرکبات نیز حاکی است مراحل گلدهی و تشکیل میوه از مراحل حساس رشد و دوره بحرانی نسبت به

محصول در تیمار آبیاری پس از ۵۰ میلی‌متر تبخیر جمعی (T1) بیشتر گردیده است.

در شکل ۴ مشاهده می‌شود تیمار آبیاری پس از ۵۰ میلی‌متر تبخیر جمعی (T1) با تیمار آبیاری پس از ۱۵۰ میلی‌متر تبخیر جمعی از تشت (T3) به لحاظ عملکرد نخل تفاوت معنی‌داری را در سطح احتمال ۵ درصد داشته، بگونه‌ای که آبیاری پس از ۵۰ میلی‌متر تبخیر جمعی از تشت بیشترین مقدار محصول (۱۲۸/۹ کیلوگرم به ازای هر نخل) و آبیاری پس از ۱۵۰ میلی‌متر تبخیر جمعی از تشت کمترین محصول (۹۰ کیلوگرم به ازای هر نخل) را موجب شده است. تجزیه واریانس مرکب داده‌های کمی هسته شامل وزن، حجم، طول و قطر هسته و رطوبت آن (جدول ۶) بیانگر عدم تفاوت معنی‌داری بین تیمارهای مورد

شکل ۱- در زمان برداشت، خصوصیات کمی میوه‌ها با نمونه برداری از هر نخل اندازه‌گیری شد

مشهد، ۲۱۲ صفحه.
 ۳ - سندگل، ر. ۱۳۷۰؛ تولید و مراقبت خرما. انتشارات سازمان ترویج کشاورزی، تهران، ۳۲۶ صفحه.
 ۴ - علیزاده، ا. ۱۳۷۸؛ رابطه آب و خاک و گیاه. انتشارات دانشگاه امام رضا (ع)، مشهد، ۳۵۳ صفحه.
 ۵ - کافی، م. و ع.م. دامغانی. ۱۳۸۱؛ مکانیسمهای مقاومت گیاهان به تنشهای محیطی. انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ۴۶۷ صفحه.
 ۶ - کافی، م. ا. زند، ح. ر. شریفی، ب. کامکار و م. گلدانی. ۱۳۷۹؛ فیزیولوژی گیاهی. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد، مشهد، ۳۷۹ صفحه.
 ۷ - کریمپور، ف. و ع.ر. احمدی. ۱۳۸۳؛ علل ریزش خرما و راهکارهای کنترل آن. انتشارات موسسه تحقیقات خرما و میوههای گرمسیری کشور، اهواز، ۱۲ صفحه.
 ۸ - محبی، ع. و. ۱۳۸۴؛ آمار مربوط به خرما و میوههای گرمسیری. انتشارات موسسه تحقیقات خرما و میوههای گرمسیری کشور، اهواز، ۸۹ صفحه.

9- Doorenbos, J. and W.H. Pruitt. 1977; Crop water requirements. FAO Irrigation and Drainage Paper 24. Food and Agriculture Organization of the United Nations. Rome.

10- Forshey, C.G. and D.C. Elfving. 1977; Fruit numbers, fruit size and yield relationships in McIntosh apples. Journal Amer. Soc. Hort. Sci. 102:399-402.

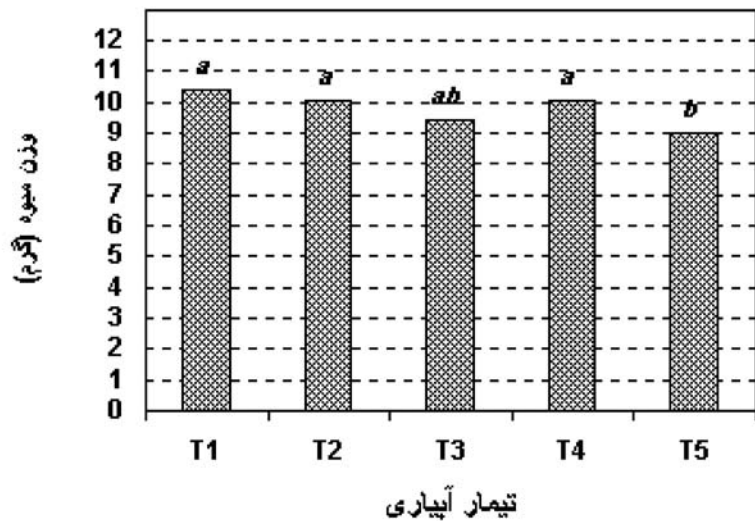
11- Furr, J.R. and W.W. Armstrong. 1975; Growth and yield of Khadrawy date palms irrigated at different intervals for two years. Date Growers Institute. Vol.32: 3-7.

12- Furr, J.R., E.C. Currilin and W.W. Armstrong. 1972; Effects of water shortage during ripening and nitrogen fertilization on yield and quality of Khadrawy dates. Date Growers Institute. Vol.29: 10-12.

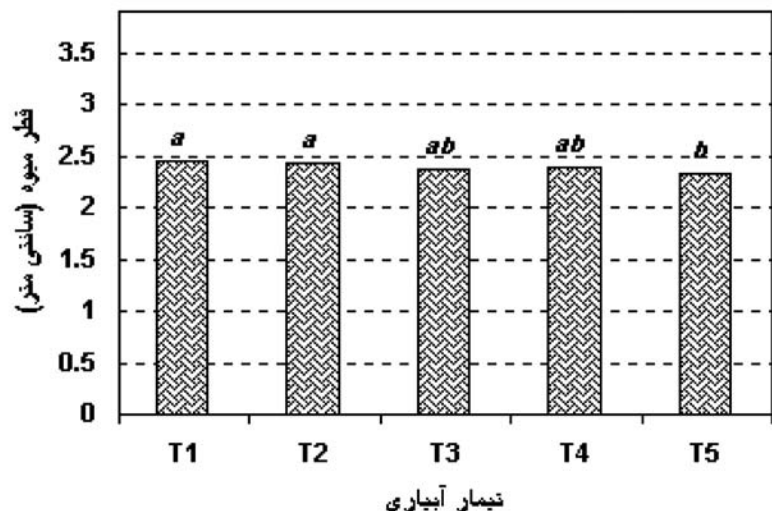
13- Ginestar, C. And J.R. Castel. 1996; Responses of young clementine citrus trees to water stress during different phenological periods. Journal of Horticultural Science. Vol.71(4):551-559.

14- Gonzalez-Altozano, P. and J.R. Castel. 2003; Regulated deficit irrigation in Clementina de Nules citrus tree: Yield and fruit quality effects during four years. Spanish Journal of Agricultural Research. Vol.1. No.2:81-92.

15- Hegde, D.M and K. Srinivas. 1989; Yield and quality of banana in relation to post-flowering

شکل ۲- تأثیر تیمارهای آبیاری بر وزن میوه

شکل ۳- تأثیر تیمارهای آبیاری بر قطر میوه

کمبود آب بوده که بایستی از هر گونه تنش آبی در این مراحل اجتناب شود (۹، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۷).

البته با توجه به محدودیت‌های منابع آب در کشور و زیاد بودن نیاز آبی نخیلات پیشنهاد می‌گردد اثرات تنش آبی با اعمال کم آبیاری در مراحل مختلف رشد نخل خرما در مناطق خرماخیز کشور به منظور کاهش میزان آب مصرفی مورد بررسی قرار گیرد.

منابع مورد استفاده

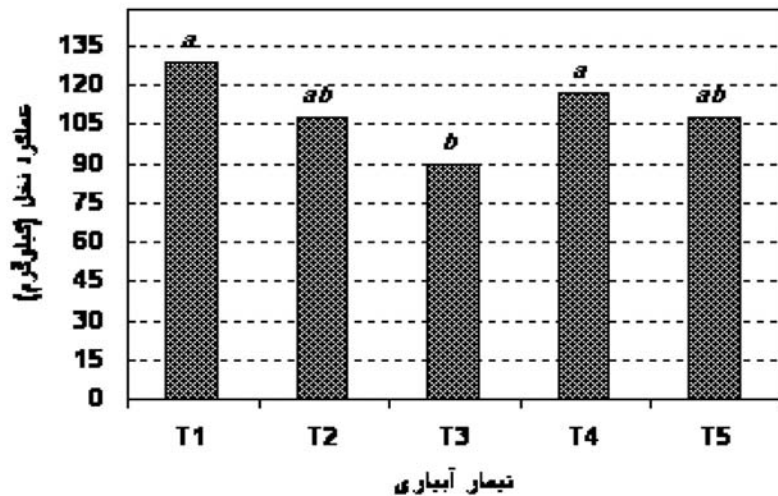
۱ - آمارنامه کشاورزی، جلد اول سال ۱۳۸۳؛ محصولات زراعی و باغی. ۱۳۸۴. وزارت جهاد کشاورزی، معاونت برنامه‌ریزی و اقتصادی، دفتر آمار و فناوری اطلاعات، تهران، ۲۵۱ صفحه.
 ۲ - راحمی، م. ۱۳۸۰؛ فیزیولوژی درختان میوه؛ رشد و نمو. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد،

Iran. Proceeding of Date Palm Global Network Establishment Meeting, UAE University, Al Ain: 71-80.

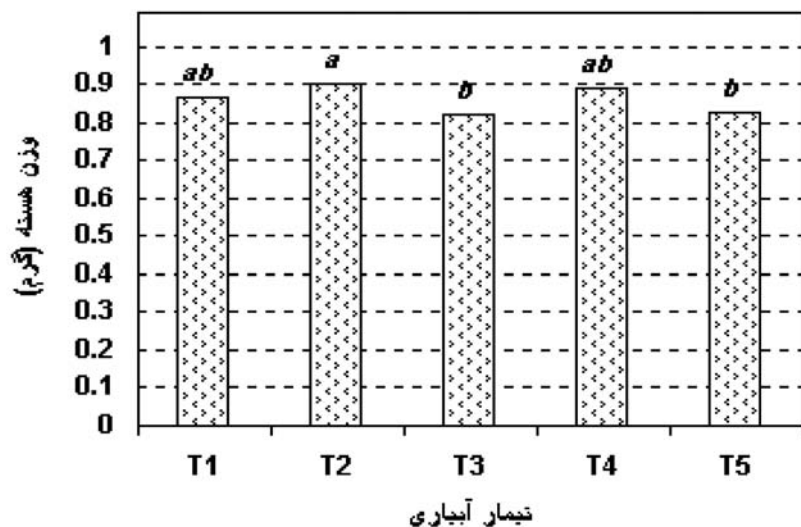
19- Reuther, W. and C.L. Crawford. 1975; Irrigation experiments with Deglet Noor dates. Date Growers Institute. Vol.22:11-15.

20. Sharples, G.C. and R.H. Hilgeman. 1971. The influence of irrigation and bunch management upon shrivel of the Makhtoom date. Date Growers Institute. Vol.28:9-11.

21- Torrecillas, A., R. Domingo, R. Galego and M.C. Ruiz-Sanchez. 2000; Apricot tree response to withholding irrigation at different phenological periods. Scientia-Horticulturae. Vol.85(3):201-215.

شکل ۴- تأثیر تیمارهای آبیاری بر عملکرد نخل

شکل ۵- تأثیر تیمارهای آبیاری بر وزن هسته

moisture stress. South Indian Horticulture. Vol. 37(3):131-134.

16- Mostert, P.G., J.E. Hoffman, U. Lavi, C. Degani, S. Gazit, E. Lahav, E. Pesis, D. Prusky, E. Tomer and M. Wysoki. 1997; Water requirements and irrigation of mature mango trees. Proceeding of the 5th International Mango Symposium, Tel Aviv, Israel. Acta-Horticulturae. Vol.1(455):331-338.

17- Mostert, P.G., V. Zyl-JL and M.N.J. Verhoyn. 2000; Gains in citrus fruit quality through regulated irrigation. XXV International Horticultural Congress, Brussels, Belgium. Acta-Horticulturae. No.516:123-130.

18- Pezhman, H. 2002; A view on date palm situation and its research program in